

кажем, че корицата подсказва един от централните конфликти в романа на Димов (Фани срещу Ередия), като представата за човешката осъденост се засилва и от черния фон, на който са положени фигурите. В този случай обаче акцентът е поставен преди всичко върху идеята за разпятието като индивидуален човешки акт – белият кръст разделя, но и свързва двете фигури чрез идеята, която символизира.

Четенето на корицата, но вече през призмата на познаващи Димовия текст, ще ни покаже, че в нея са уловени съществени моменти от биографията на Димовите герои. Любопитно например е решението на художника Александър Денков да изобрази дрехите на монаха и жената в сиво и жълто. Още през Средновековието жълтото е схващано като цвета, символизиращ плътта на смъртните, защото той обозначава едновременно пламенността и страстта, но и упадъка и смъртта.<sup>2</sup> Точно обратната е семантиката на сивото – това е цветът, който, според християнските теолози, „обуздава“ чувствената съблазън и символизира безсмъртието (неслучайно средновековните художници рисуват Христос по време на страшния съд със сива мантия).<sup>3</sup> Т. е. още с избора на цветовете Денков подсказва, че мъжът и жената принадлежат на различни светове. Зеленикавия нюанс на сивото, с включването на който безпроблемността на началната аналогия между монаха и Христос започва да се разклаща. Зеленият нюанс, от една страна, ни кара да си припомним, че през Средновековието зелена е била тогата на лекарите<sup>4</sup>, с което се загатват лечителските умения на Димовия герой.

Но от друга страна, точно зеленото отключва и представата за демонизма на монаха (в редица изображения дяволът е облечен в зелени дрехи<sup>5</sup>).

---

<sup>2</sup> Шевалие, Ж., Геербрант, А. Речник на символите. Т. 2, С., 1995, с. 560.

<sup>3</sup> Шевалие, Ж., Геербрант, А. Речник на символите. Т. 2, Цит.съч., с. 358, 561.

<sup>4</sup> Шевалие, Ж., Геербрант, А. Речник на символите. Т. 1, С., 1995, с. 372.

<sup>5</sup> Бидерман, Х. Речник на символите. С., „Рива“, 2003, с. 111, 135; Шевалие, Ж., Геербрант, А. Речник на символите. Т. 1, Цит.съч., с. 375.